

نامه اتاق بازرگانی کرمانشاه

شماره
51

www.krccima.ir

نشریه اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی کرمانشاه / تیرماه ۱۳۹۶
Kermanshah Chamber Of Commerce, Industries, Mines & Agriculture

اعتماد به بخش خصوصی
گام اول در رونق و توسعه
اقتصاد کشور

در این شماره میخوانیم

- سخن نخست ۴
- پرونده ویژه/ چرخ اشتغال به تنهایی نمی چرخد! ۶
- معضل اشتغال در کرمانشاه و چند راهکار / رئیس اتاق کرمانشاه ۸
- گفتگو با معاون هماهنگی امور اقتصادی و توسعه منابع استانداری کرمانشاه ۱۰
- کشاورزی؛ موتور محرک اشتغال استان / عضو هیات نمایندگان ۱۲
- قرار نیست دولت شغل ایجاد کند/ استادیار گروه اقتصاد دانشگاه رازی ۱۴
- اگر کشاورزی اولویت توسعه استان باشد/ استاد دانشگاه ۱۵
- گفتگو با دانشیار دانشگاه بوعلی سینا همدان ۱۶
- بیکاری در کرمانشاه، برخی دلایل و راهکارها/ دانشیار گروه اقتصاد دانشگاه ۱۸
- گزارش نشست حلقه‌های مفقوده اقتصاد اتاق کرمانشاه ۲۰
- کارآفرینان ۲۵
- گفتگو با مدیر شرکت "پارس تحریر" ۲۶
- گفتگو با مدیرعامل شرکت "دریچه افق نو" ۲۸
- بخش بین الملل ۳۰
- آشنایی با استان التامیم کشور عراق ۳۱
- آشنایی با سلطنت عمان ۳۳
- ضرورت تدوین استراتژی رقابتی برای صنعت توریسم استان کرمانشاه ۳۶
- تحلیل اقتصادی از صادرات / قفل‌هایی که باید گشوده شوند! ۳۸
- مزیت‌ها را به مرزهای کرمانشاه برگردانیم/ رئیس اتاق کرمانشاه ۴۰
- مرز سومار می‌تواند مرز اول کرمانشاه باشد/ مدیرکل گمرک کرمانشاه ۴۲
- رونق صادرات کرمانشاه با برپایی نمایشگاه در کشورهای خارجی/ رئیس سازمان صنعت، معدن و تجارت استان کرمانشاه ۴۴
- حوزه صادرات استان کرمانشاه؛ مشکلات و ظرفیت‌ها/ رئیس سازمان همیاری شهرداری های کرمانشاه و عضو هیات رئیسه اتاق کرمانشاه ۴۶
- هوش مصنوعی و آینده کسب و کارهای آنلاین ۴۸
- شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی ۵۰
- جایگاه هیاتهای حل اختلاف مالیاتی در شان مودیان نیست ۵۱
- جلسه شورا با حضور رئیس اتاق ایران و اعضای کمیسیون اقتصادی مجلس ۵۳
- فعالیت های اتاق ۵۵
- فعالان اقتصادی استان با رئیس اتاق بازرگانی ایران و اعضای کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی دیدار و گفتگو داشتند ۵۶
- در حاشیه سفر کمیسیون اقتصادی مجلس به کرمانشاه، نشست خبری با حضور رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس و اصحاب رسانه برگزار شد ۵۸
- امام جمعه کرمانشاه: ایجاد اشتغال مهمترین نیاز کرمانشاه است ۶۰
- کمیته قضایی حمایت از سرمایه گذاری استان کرمانشاه با حضور فعالان اقتصادی، رئیس کل دادگستری و اعضای این کمیته برگزار شد ۶۰
- در نشست کمیسیون بازرگانی، حمل و نقل و ترانزیت اتاق مطرح شد: رونق بتاسیل ها و قابلیت های مرزهای تجاری، مهمترین اقدام در سال جدید ۶۲
- کارگاه آموزشی اصول خود مدیریتی Self-Management با حضور جمعی از فعالان اقتصادی استان در محل اتاق کرمانشاه برگزار شد ۶۳
- انجمن آزمایشگاه‌های همکار آزمون و کالیبراسیون کرمانشاه تأسیس شد ۶۴
- کارگاه آموزشی اصول هوش هیجانی و مدیریت احساس در کسب و کار برگزار شد ۶۴

از زمان مظفرالدین شاه که ویلیام داریسی استرالیایی برای اولین بار نسبت به اکتشاف نفت در ایران اقدام نمود و سالهای بعد که این درآمد به یکی از سهل الوصول ترین منابع مالی دولتها تبدیل گشت شاهد ایجاد رفتارهایی از دولت ها بوده ایم. رفتارهایی که اتکا آن به درآمدهای بادآورده نفتی و بی نیازی از تشکیل بخش خصوصی قوی بوده است، در ۵۰ سال اخیر سیاست های توسعه ای کشور عمدتاً بر پایه درآمدهای نفتی استوار گردیده؛ همچنین، بزرگ و بزرگ تر شدن دولتها و رسیدن به مرز ۳ تا ۴ میلیون کارمند و حقوق بگیر دولتی بخش دیگری از اثرات این رویکرد بوده است.

درکنار آن می بایست به اثرات دیگری مانند نرخ پائین بهره وری، ایجاد بروکراسی عظیم دیوان سالار، محیط کسب و کار انحصاری و دولتی و... اشاره نمود.

وابستگی به درآمدهای نفتی آنچنان ریشه ای در اقتصاد کشور دارد که امروز به رغم کم شدن تأثیر و ارزش نفت در اقتصاد دنیا همواره در ذهن سیاستگذاران ما رسیدن به نفت ۱۲۰ دلاری و حل مسائل بر پایه این درآمدهای سهل الوصول موج می زند. این تفکر، و سیاست های اتخاذ شده حاصل از آن، امروز باعث تشکیل یک اقتصاد کاملاً دولتی و خصولتی گردیده است. اقتصادی که در آن بخش خصوصی کمترین نقش را در تصمیم سازیها دارد ...

ادامه در صفحه ۳

نام اتاق کرمانشاه

نشریه اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی کرمانشاه
سال یازدهم، شماره ۶ پنجاه و یک، تیرماه ۹۶
Kermanshah Chamber Of Commerce,
Industries, Mines & Agriculture

پرونده ویژه

پرونده ویژه نشریه اتاق از اشتغال / نگاهی به مبحث اشتغال در سال اقتصاد مقاومتی؛ اشتغال و تولید چرخ اشتغال به تنهایی نمی چرخد! معضل اشتغال در کرمانشاه و چند راهکار پیشنهادی گفتگو با معاون هماهنگی امور اقتصادی و توسعه منابع استانداری کرمانشاه کشاورزی؛ موتور محرک اشتغال استان قرار نیست دولت شغل ایجاد کند بلکه باید زمینه فعالیت بخش خصوصی را فراهم کند اگر کشاورزی اولویت توسعه استان باشد نرخ بیکاری هم کاهش پیدا خواهد کرد گفتگو با دانشیار دانشگاه بوعلی سینا همدان بیکاری در کرمانشاه، برخی دلایل و راهکارها گزارش نشست حلقه‌های مفقوده اقتصاد اتاق کرمانشاه

گفتگو

گفتگو با مدیر شرکت "پارس تحریر" شرکت پارس تحریر یکی از شرکت های قدیمی و با سابقه کرمانشاه با بیش از سه دهه فعالیت در حوزه انواع مداد مشکی و رنگی با دو برند توسن و دایناسور است

گفتگو با مدیرعامل شرکت "دریچه افق نو" شرکت "دریچه افق نو" یک شرکت دانش بنیان است که توانسته با تولید روغن کرمانشاهی به وسیله دستگاه تحولی تازه در این عرصه ایجاد کند. روغن کرمانشاهی که در این شرکت تولید می شود از نظر کیفیت بسیار قابل توجه است و مورد استقبال بسیاری از واحدهای تولیدی قرار گرفته است.

بین الملل

آشنایی با استان التامیم کشور عراق از موقعیت جغرافیایی تا مهم ترین فرصت های سرمایه گذاری این استان

آشنایی با سلطنت عمان مهمترین نکاتی که در تجارت با عمان باید بدانید از مناطق آزاد تجاری تا اقلام صادراتی و نیازهای وارداتی

شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی

جایگاه هیاتهای حل اختلاف مالیاتی در شان مودیان نیست

شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی استان کرمانشاه با حضور رئیس اتاق ایران و اعضای کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی

تحلیل اقتصادی

تحلیل اقتصادی نشریه اتاق از صادرات / نگاهی به جایگاه حوزه صادرات در رونق اقتصادی کشور قفل هایی که باید گشوده شوند! مزیت ها را به مرزهای کرمانشاه برگردانیم / رئیس اتاق کرمانشاه مرز سومار می تواند مرز اول کرمانشاه باشد / مدیرکل گمرک استان کرمانشاه رونق صادرات کرمانشاه با برپایی نمایشگاه در کشورهای خارجی / رئیس سازمان صنعت، معدن و تجارت استان کرمانشاه حوزه صادرات استان کرمانشاه؛ مشکلات و ظرفیت ها / رئیس سازمان همیاری شهرداری های کرمانشاه و عضو هیات رئیسه اتاق کرمانشاه

آدرس: کرمانشاه، بلوار شهید بهشتی، شماره ۵۳۵،

کد پستی: ۶۷۱۵۶۴۵۵۱

تلفن: ۵۱-۴۱-۱۳۱-۸۳۳۸۲۲۸

فکس: ۸۳۳۸۲۲۸۱۶۱

پایگاه الکترونیکی: www.krccima.ir

پست الکترونیک:

info@krccima.ir

krccima.ir@gmail.com

صاحب امتیاز: اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی کرمانشاه

مدیر مسئول: کیوان کاشفی

سر دبیر: گلاویژ قهرمانی

ویراستار: واحد روابط عمومی

تلفکس روابط عمومی و پذیرش آگهی:

۰۸۳۳۸۲۵۴۵۴۶

گرافیک و صفحه آرایی:

گلاویژ قهرمانی

- نشریه اتاق بازرگانی کرمانشاه از عموم اعضا، محققان و نویسندگان مقاله و نقد می پذیرد.
- نظرات مندرج در نشریه الزاما نظر نشریه نیست.
- نشریه ی اتاق کرمانشاه در اصلاح، تلخیص و ویرایش مطالب آزاد است.
- مطالب ارسال شده برگردانده نمی شود.

اقتصادی که در آن بی اعتمادی و بدبینی بین دولت و بخش خصوصی موج می زند، و نهایتاً اقتصادی که به سبب نامتعارف بودن ساختار خود نمی تواند ارتباطات منطقی اقتصادی را با دنیای خارج ایجاد نماید، در ابتدای کار دولت یازدهم، از یک سو با توجه به افت شدید قیمت جهانی نفت خام و افول درآمدهای نفتی دولت و همچنین حجم تاریخی بدهی دولت (۷۰۰ هزار میلیارد) و از سوی دیگر حضور جناب آقای روحانی در سمت ریاست جمهوری و کابینه تکنوکرات ایشان این امید قوت گرفت که زمان اتخاذ سیاست های اصلاحی و برجسته تر شدن نقش بخش خصوصی واقعی فرا رسیده است. این ظن زمانی تقویت شد که توافق تاریخی برجام امضاء و سیل هیئت های بازرگانی خارجی به سمت کشورمان سرازیر گردید. اما دو عامل، عدم اعتقاد در بدنه های اجرایی کشور و غافلگیری از تحولات انجام شده موجب کمترین میزان استفاده از فضای موجود گردید و زمان بیرحم نیز به رفتن خود ادامه داد و همچنان مشکلات ۵۰ ساله با شدت و حدت خود را به رخ کشانید.

اما امروز که دولت دوازدهم با اقبال مردم مجدداً در حال تشکیل است بیم و امید در بخش خصوصی موج می زند. بیم از فرصت سوزیها و امید به ایجاد تحول تغییر حرکت در سیاست های اجرایی. به نظر نگارنده ۴ سال آینده دولت جناب آقای روحانی می تواند به پیشرفت های بزرگی در اقتصاد کشور منجر شود بشرط انجام اقداماتی که به چهار مورد آن بشرح زیر اشاره می گردد.

اول ایجاد اعتماد بین دولت و بخش خصوصی کشور: این اعتماد که صد البته می بایست در عمل و نه در سخنرانی ها و شعارها به وقوع بپیوندد می تواند اصلی ترین بخش تعیین استراتژی و اجرای منطقی خروج از اقتصاد دولتی و نفتی و اتکا به بخش خصوصی و درآمدهای حاصله از تولید و خدمات گردد. ایجاد این اعتماد می تواند با مشورت گرفتن در تعیین وزار و مدیران حوزه های اقتصادی تا واگذاری بخش هایی از مسئولیت ها به تشکلهای بخش خصوصی آغاز و تا اتکا به بخش خصوصی در تعاملات اقتصادی با دنیا و پیشبرد اهداف اقتصاد مقاومتی توسط آنان پیش رفت.

از زمان مظفرالدین شاه که ویلیام دارسی استرالیایی برای اولین بار نسبت به اکتشاف نفت در ایران اقدام نمود و سالهای بعد که این درآمد به یکی از سهل الوصول ترین منابع مالی دولتها تبدیل گشت شاهد ایجاد رفتارهایی از دولت ها بوده ایم. رفتارهایی که اتکا آن به درآمدهای بادآورده نفتی و بی نیازی از تشکیل بخش خصوصی قوی بوده است، در ۵۰ سال اخیر سیاست های توسعه ای کشور عمدتاً بر پایه درآمدهای نفتی استوار گردیده؛ همچنین، بزرگ و بزرگ تر شدن دولتها و رسیدن به مرز ۳ تا ۴ میلیون کارمند و حقوق بگیر دولتی بخش دیگری از اثرات این رویکرد بوده است. درکنار آن می بایست به اثرات دیگری مانند نرخ پائین بهره وری، ایجاد بروکراسی عظیم دیوان سالار، محیط کسب و کار انحصاری و دولتی و... اشاره نمود.

وابستگی به درآمدهای نفتی آنچنان ریشه ای در اقتصاد کشور دارد که امروز به رغم کم شدن تأثیر و ارزش نفت در اقتصاد دنیا همواره در ذهن سیاستگذاران ما رسیدن به نفت ۱۲۰ دلاری و حل مسائل بر پایه این درآمدهای سهل الوصول موج می زند.

این تفکر، و سیاست های اتخاذ شده حاصل از آن، امروز باعث تشکیل یک اقتصاد کاملاً دولتی و خصولتی گردیده است. اقتصادی که در آن بخش خصوصی کمترین نقش را در تصمیم سازیها دارد،

دوم حضور نمایندگان بخش خصوصی در تصمیم گیری ها: نگاهی به لیست بلند دستگاه های حاضر در کارگروه ها، ستادها و کمیسیون های مختلف که محل تصمیم گیری ها برای سیاست های اقتصادی کشور است نشان می دهد که سهم بخش خصوصی در این جلسات چقدر کم و ناچیز است. معمولاً در کارگروه های ملی تنها اتاق بازرگانی و در بعضی نیز اتاق تعاون یا اصناف حضور دارند آنهم گاه بدون رأی و در مقابل لشگری از دستگاه های عریض و طویل دولتی و قضایی برای اموری تصمیم می گیرند که هیچگاه خودشان در آن فعالیت نداشته اند. این سازو کار نیاز به تغییر و تحول دارد. این گونه جلسات بایستی به تعادل مثلی که یک ضلع آن دولت و دستگاه های حاکمیتی و ضلع دوم نمایندگان بخش خصوصی و ضلع سوم به کارشناسان و اساتید دانشگاهی برسند. نتیجه این تعامل تضارب نظرها و اتخاذ مناسب ترین تصمیمات خواهد بود.

سوم واگذاری تصدی گری ها به تشکل های بخش خصوصی: یکی از مهمترین اهداف همه برنامه های توسعه ای در ایران کاهش تصدی گری دولت و واگذاری امور به بخش خصوصی بوده است. در قانون اساسی و اسناد بالادستی هم بر این امر تاکید ویژه شده است، اما هیچ کدام از دولت های آمده و رفته، تحقق این اصل را رقم نزده اند. در دولت یازدهم اگرچه تلاش های اندکی برای تحقق این امر، به واسطه انتصاب یکی از اعضای مهم بخش خصوصی در دفتر رییس جمهوری، صورت گرفت، اما عملاً رنگ تحقق نگرفت. دولت دوازدهم با تکیه بر توان بخش خصوصی که در تشکل های حوزه های مختلف بروز و ظهور عینی دارد می تواند بر مشکلات اقتصادی متعددی که دولت یازدهم را هم آزار داد، فائق آید. مسلماً بخش خصوصی چالش های کمتری نسبت به بخش دولتی در عرصه اجرا دارد و همین امر کافی است تا تصدی بخش هایی از اقتصاد کشور به این بخش سپرده شود. توانایی و کفایت و لیاقت بخش خصوصی پیش از این بارها به اثبات رسیده است.

چهارم سپردن مسئولیت تعاملات اقتصادی خارجی به بخش خصوصی: شاید بتوان مهمترین نمود حضور بخش خصوصی در عرصه واگذاری تصدی گری را در حوزه تعاملات خارجی اقتصادی خلاصه کرد. دولت دوازدهم می تواند به بخش خصوصی به عنوان یار دوازدهم در کنار خود نگاه کرده و حوزه تعاملات خارجی را به این بخش واگذار کند. با توجه به تجربه بخش خصوصی و تشکل های متعدد آن در عرصه تعاملات اقتصادی در عرصه بین المللی، این کار می تواند علاوه بر کاهش مشکلات دولت در عرصه بین المللی، فضا را برای فعالیت بیشتر دولت در عرصه داخلی فراهم کند. حضور هیات های بخش خصوصی در دو سال گذشته و پس از برجام، در کنار مذاکرات گسترده هیات های ایرانی و خارجی نشان داده است که دولت می تواند بدون نیاز به حضور در عرصه تعاملات خارجی، مدیریت این امر را به بخش خصوصی بسپارد. این امر در کنار وجود برخی از تحریم ها که به دلایلی هنوز باقی مانده اند، می تواند مشکلات کمتری نسبت به حضور دولت داشته باشد. دولت می تواند در این امر با نظارت بر امور، در زمینه فعالیت بخش خصوصی تسهیلات لازم را فراهم کرده و به تحقق اهداف مورد نظر کمک کند.

کیوان کاشفی

عضو هیئت رئیسه اتاق ایران و رئیس اتاق کرمانشاه

/پرونده ویژه نشریه اتاق از اشتغال/

نگاهی به مبحث اشتغال در سال اقتصاد مقاومتی؛ اشتغال و تولید

چرخ اشتغال به تنهایی نمی چرخد!

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن
و کشاورزی کرمانشاه
شماره ۵۱/ سال یازدهم، ۱۳۹۶

۵

راهکارهای افزایش اشتغال در کشور از نگاه رهبر انقلاب؛ مسئولان برای ایجاد اشتغال شب و روز نشناسند

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای از مجموعه‌ی اقتصاد مقاومتی، دو نقطه‌ی اصلی را مشخص کردند که همه‌ی فعالیت‌ها به سمت آن متمرکز شود: اول تولید؛ دوم اشتغال. در ادامه برخی «راهکارهای افزایش اشتغال» را براساس بیانات رهبر انقلاب مرور میکنیم.

*** راه افتادن کارخانه‌های نیمه تعطیل:** مسئله‌ی اشتغال، که وابسته‌ی به همین مسئله‌ی تولید داخلی و مانند اینها است، خیلی مهم است. همین‌طور مدام همه‌ی ما می‌گوییم؛ دولتی می‌گوید، مجلسی می‌گوید، اقتصاددان آزاد روزنامه‌ای می‌گوید، که فلان درصد از کارخانه‌ها تعطیلند یا مثلاً کمتر از نصف ظرفیت کار میکنند. این خجالت و شرمندگی نظام از بیکاری جوان، از خجالت خود آن جوان در داخل خانه بیشتر است؛ این را شما بدانید. بنده خودم وقتی که به فکر این جوان بیکار می‌افتم [شرمنده میشوم]. این را باید برطرف بکنیم.

*** پرداختن به واحدهای تولیدی کوچک و زودبازده:** مسئولین عزیز کشور در زمینه‌ی مسائل اقتصادی پیرازند به واحدهای تولیدی کوچک و متوسط. ما چند صد هزار از این واحدها در کشور داریم. اینها را احیا بکنند، اشتغال به وجود می‌آید. الان چندین هزار کارگاه و کارخانه‌ی متوسط و کوچک در کشور هست؛ آن چیزی که در متن جامعه اشتغال ایجاد میکند، همین صنایع کوچک و متوسط است؛

* ایجاد شرکتهای دانش‌بنیان

*** استفاده از پارکهای علم و فناوری:** یکی از بهترین راه‌های اشتغال، همین پارک‌های علم و فناوری و همین وارد کردن دانشجویان به فناوری‌های قابل تبدیل به ثروت است. یک کار عملی و عملیاتی - واقعی - جلوی پای اینها گذاشته بشود، اینها مشغول میشوند. این تصور که هر کسی فارغ‌التحصیل شد، باید بیاید در یک مجموعه‌ی دولتی کارمند بشود و مانند اینها، و ما عزا بگیریم که فارغ‌التحصیل‌ها زیاد شدند، این به نظر من نگاه غلطی است. نگاه درست این است که ما راه را باز کنیم؛ برای این باید فکر بشود؛ یعنی باید برنامه‌ریزی بشود که دانشجوی ما از دوران تحصیل - مثلاً فرض کنید دوران دانشگاه یا مثلاً فرض کنید تحصیلات تکمیلی؛ وقتی که وارد آگاهی‌های علمی سطح بالا شد - راه برای او باز بشود تا بتواند بیاید در یک جایی کار علمی بکند؛ به نظر من مشاغلی که ناشی از علم هست، انتها ندارد.

*** نشان دادن راه‌های جستجوی کار به مردم:** یک مسئله‌ی دیگر، ایجاد مجاری درست کار است؛ که این یک حرف است، منتها کار خیلی بزرگ و مهمی است؛ مجاری کار را بایستی ما به‌وجود بیاوریم. وقتی راجع به کار و اشتغال انسان صحبت میکند و تشویق میکند طرف مقابل می‌گوید خب، آقا من بیکارم، چه کار کنم؟ راه‌های جستجوی کار را ما بایستی به مردم نشان بدهیم.

*** خرید کالای داخلی توسط دستگاه‌های دولتی:** دولت تصمیم بگیرد در هیچ‌یک از چیزهایی که مصرف میکند، از قلم و کاغذ روی میز گرفته تا ساختمان‌سازی تا بقیه‌ی چیزها، هر آنچه در داخل قابل تولید است، خودش را از خارج ممنوع کند، بر خودش حرام کند. آسان‌گرایی و سهل‌گرایی - سهل‌گرایی آن روی خوب قضیه است - و خدای نکرده سوءاستفاده؛ جلوی اینها را بایستی مسئولین دولتی بگیرند. و ما این را هم تجربه کردیم، امتحان کردیم و یک جاهایی دیدیم.

*** ترجیح فعالیت تولیدی توسط صاحبان سرمایه:** صاحبان سرمایه در کشور، فعالیت تولیدی را ترجیح بدهند بر فعالیت‌های دیگر. ما دیدیم کسانی را که سرمایه‌ای داشتند - کم یا زیاد - و میتوانستند این را در یک راه‌هایی به کار بیندازند و درآمدهای زیادی کسب کنند، نکردند؛ رفتند سراغ تولید؛ گفتند می‌خواهیم تولید کشور تقویت بشود؛ این حسنه است، این صدقه است، این جزو بهترین کارها است؛ کسانی که دارای سرمایه هستند - چه سرمایه‌های کم، چه سرمایه‌های افزون - آن را بیشتر در خدمت تولید کشور بگذارند.

*** پرهیز از خرید کالای خارجی دارای مشابه داخلی:** محصولات داخلی را مردم مصرف کنند؛ نروند دنبال این نشانه‌ها. حالا مُد شده است بگویند «برند» است، برند فلان؛ برند چیست! بروید سراغ مصرف تولیدات داخلی. آن چیزهایی که مشابه داخلی دارد، متعصبانه و با تعصب تمام، ملت ایران، خارجی آن را مصرف نکنند. شما مصنوعات خارجی را که مصرف میکنید، در واقع کمک میکنید به اینکه حجم آن بنگاه خارجی، آن کارگر خارجی، آن سرمایه‌دار خارجی، مدام بیشتر بشود و تولید داخلی ضربه بخورد، شکست بخورد. این را به همه‌ی مردم، بخصوص آن کسانی که مصارف زیادی دارند [می‌گوییم]؛ دولتی‌ها هم همین‌جور؛ دولتی‌ها هم در مصارف دولتی، در اشیاء مصرفی‌ای که در ساختمانها، در چیزهای گوناگون مصرف میکنند، حتماً ملاحظه کنند تولید داخلی را.

* تولید فرآورده از محصولات نفتی

* فراهم کردن زمینه برای سرمایه‌گذاری کشاورزی و صنعتی

*** احیاء کشاورزی با توجه به شرایط آن:** کشاورزی را باید در درجه‌ی اول اهمیت قرار داد؛ نه به معنای اینکه از صنعت استان فراموش کنیم؛ نه، استان صناعی هم دارد که اینها با رسیدگی و توجه و اهتمام میتواند اشتغال ایجاد کند، میتواند سوددهی فراوانی برای استان به وجود بیاورد؛ لیکن در مرتبه‌ی اول، مسئله‌ی کشاورزی است؛ که اگر توانستیم کشاورزی را با شرائطی که دارد، احیاء کنیم، هم مسئله‌ی اشتغال حل میشود، هم عوارض گوناگون بیکاری - این حاشیه‌نشینی، اعتیاد و امثال اینها - از بین خواهد رفت یا ریشه‌های آن تضعیف خواهد شد.

*** ایجاد بنگاه‌های کاری و تشویق کارآفرینان:** رونق دادن به اشتغال و تشویق کارآفرینان و ایجاد بنگاه‌های کاری هم یکی از این کارهای لازم است.

این در منطق جمهوری اسلامی یک تلازم را نشان میدهد. در منطق کشورهای مادی این‌جور نیست. در منطق کشورهای سرمایه‌داری، کارگر یک ابزار است؛ وسیله‌ای است در خدمت کارفرما.

* آموزش نیروی انسانی متناسب با نیازهای فعلی و آینده بازار کار

* ارتقاء توان کارآفرینی

* ایجاد نظام جامع اطلاعات بازار کار

* حمایت از شرکتهای تعاونی

* حمایت از تأسیس و توسعه صندوق‌های شراکت در سرمایه

*** گسترش صنایع فناوری ارتباطات:** گسترش صنایع مرتبط با فناوری ارتباطات از طریق شرکت‌های دانش‌بنیان، تأثیر بالایی در اشتغال‌زایی و تحول در اقتصاد کشور خواهد داشت.

*** فرصت اشتغال‌زایی در فناوری‌های مجازی:** احراز جایگاه و سهم مناسب برای اقتصاد دانش‌بنیان در فضای مجازی در چارچوب سیاست‌های اقتصاد مقاومتی کشور و برنامه‌ریزی همه‌جانبه برای بهبود شرایط کسب و کار مرتبط با فناوری‌های مجازی و بهره‌گیری از فرصت‌های اشتغال‌زایی و نیز رونق محتوا، خدمات و تجارت در این عرصه.

*** برقراری نظام صحیح میان صنعت و دانشگاه:** یکی از راه‌های ایجاد اشتغال برای تحصیل‌کردگان ما، همین مسئله‌ی ارتباط صنعت و دانشگاه است. صنعت و دانشگاه باید ارتباط پیدا کنند؛ هم برای صنعت خوب است، هم برای دانشگاه؛ برای دانشگاه، هم برای مدیریت دانشگاه خوب است، هم برای دانشجو؛ این هنوز در کشور راه نیفتاده... مثلاً در زمینه‌ی مسائل دفاعی که مستقیماً بنده آنجا وارد هستم میدانم، همکاری‌های خیلی خوبی در زمینه‌ی مسائل دفاعی با دانشگاه‌های مختلف وجود دارد، قراردادهایی بسته‌اند، کارهای خوبی دارد انجام می‌گیرد، منتها اینها کافی نیست؛ بنده شنیده‌ام ندیده‌ام که در کشورهای پیشرفته، در جلسه‌ی دفاع دانشجویها، صاحبان صنعت می‌آیند شرکت میکنند، دفاع را گوش میکنند؛ از همانجا که این [دانشجو] دارد دفاع میکند، با او قرارداد میندند؛ یعنی این‌جور دانشجوی فارغ‌التحصیل آماده‌ی به‌کار را می‌یابند. صنعت ما هم بایستی به این معنا توجه بکند.

چرخ اشتغال به تنهایی نمی چرخد!

اشتغال همان گونه که در ابتدای این مقاله مورد تاکید قرار گرفت موضوعی چند وجهی است و به صورت زنجیروار از چند حوزه اقتصادی و اجتماعی دیگر تاثیر پذیرفته و بر این حوزه ها تاثیر می گذارد. اشتغال همان گونه که به رونق تولید منجر می شود، با تولید و رونق آن هم به شکوفایی بیشتر و بهتر می رسد. افزایش سرمایه و سرمایه گذاری مطلوب و مناسب باعث ایجاد اشتغال بیشتر و بهتر شده و تقاضای بازار کار به سرمایه بیشتر باعث سرمایه گذاری بیشتر و در پی آن رونق اقتصادی پدید خواهد آمد. این زنجیره شامل رشد اقتصادی، نرخ تورم، نرخ رکود، تولید ناخالص ملی، افزایش درآمد ملی، صادرات و ... هم می شود و تاثیر و تاثرات زیادی را می پذیرد. با توجه به نامگذاری امسال به عنوان اقتصادی مقاومتی؛ اشتغال و تولید و ضرورت کاهش مشکلات این دو عرصه، ضرورت دارد که اقداماتی در زنجیره اقتصادی حوزه اشتغال صورت گیرد تا همه چرخ های این زنجیره به صورت همزمان به حرکت درآمده و چرخ اقتصاد کشور حرکت خود را بر مدار تندتری ادامه دهد.

مهمترین اصل در افزایش نرخ بیکاری و ایجاد اشتغال در حداقل یک دهه گذشته، پایین آمدن میزان سرمایه گذاری در حوزه اقتصادی و به ویژه حوزه تولید بوده است. با شدت یافتن تحریم ها از سال ۱۳۸۶ روند کند شدن و سپس توقف تقریبی میزان سرمایه گذاری در کشور آغاز شد. این روند با وجود توافق هسته ای و حضور هیات های مختلف خارجی از کشورهای جهان و حضور هیات های ایرانی در کشورهای مختلف اروپایی و آسیایی، همچنان ادامه دارد و ما شاهد سرمایه گذاری اندک سال ۹۵ به عنوان اولین سال پس از برجام بوده ایم.

این امر شامل سرمایه گذاری داخلی و خارجی به صورت همزمان بوده است، به گونه ای که با کاهش مبادلات و مرادفات خارجی سرمایه گذاران داخلی، حجم نقدینگی فعالان داخلی هم کاهش چشمگیری یافت و توان به جریان درآوردن چرخ تولید با استفاده از توان داخلی عملا از آنان سلب شد.

در حوزه سرمایه گذاران خارجی هم با خروج شرکت های فعال خارجی از کشور، و تنبیهات مالی گسترده دولت آمریکا، حجم سرمایه گذاری خارجی هر روز به نقطه صفر نزدیک تر شد. به گونه ای که در سال ۹۵ به عنوان سال آغاز اجرای برجام و تعهدات طرف های مقابل برای کمک به رونق اقتصادی تنها ۱۰۲ میلیارد دلار سرمایه گذاری خارجی وارد کشور شد.

به این مساله کاهش توان دولت در سرمایه گذاری به دلیل نداشتن توان دریافت پول فروش نفت به دلیل تحریم های مالی و بانکی را هم که اضافه کنیم، وضعیت بغرنجی متصور خواهد بود که قابل تحمل هم نیست.

هزاران طرح و پروژه اقتصادی در کشور معطل سرمایه برای راه اندازی، تکمیل و تولید محصول بوده و کسی را یاری تامین این حجم از سرمایه گذاری نیست. ذکر این نکته ضروری است که تا سال ۱۳۸۵ بیش از یک صد هزار نفر از

اشتغال یکی از مهمترین و البته پیچیده ترین مولفه های اقتصادی در هر جامعه ای است. شاخص اشتغال در اقتصاد ملی و بین المللی کارکرد چند وجهی داشته و با بالا و پایین شدن این شاخص، متغیرهای اقتصادی زیادی دچار نوسان شده، گاهی افت می کنند و گاهی رشد قابل توجهی پیدا میکنند. اشتغال را می توان نشانگر حساس اقتصادی دانست که مولفه ها و شاخص های دیگری چون تولید، سرمایه گذاری، رشد اقتصادی، تراز تجاری، درآمد ملی، تولید ناخالص داخلی و ... را به حرکت واداشته و دچار نوسانات مثبت یا منفی کند. اشتغال پایدار نشان دهنده پویا بودن اقتصاد در عرصه های مختلف صنعتی، کشاورزی، شهری، روستایی و ... در عرصه داخلی و جایگاه مناسب اقتصاد ملی در عرصه جهانی است. نمونه های موفق اقتصادهای ملی در عرصه های جهانی را میتوان کشورهای اسکاندیناوی دانست که در عرصه اشتغال بالاترین رتبه و امتیاز را به خود اختصاص داده اند. اشتغال به عنوان یک معضل بزرگ اقتصادی، در کشور ما همواره نمود داشته و متأسفانه سویه منفی این معضل بزرگ پررنگ تر از سویه مثبت آن بوده است. این امر در دو دهه نخست پیروزی انقلاب اسلامی به دلیل رشد آرام جمعیت بروز و ظهور شدیدی نداشت، اما با رسیدن نسل متولد شده در نیمه نخست دهه هفتاد (متولدین سال های ۶۰ تا ۶۵) به سن آماده به کار در دهه نود این معضل هم شدت یافت. نوسانات بیکاری و نبود اشتغال از آغاز دولت هشتم خود را نشان داد و در طول ۱۵ سال گذشته همه دولت ها را آزار داده است. ورود سالانه یک میلیون و ۲۰۰ هزار نفر به بازار کار که به جمعیت نیازمند به شغل موجود افزوده می شود در حداقل ۳ سال گذشته دولت یازدهم را با افزایش نرخ بیکاری، با وجود کاهش اولیه این نرخ روبرو کرده است. افزایش نرخ بیکاری به حدود ۳۰ درصد در دو سال پایانی دولت دهم که با سیاست های انضباطی دولت یازدهم به حدود ۱۰ درصد رسیده بود، به دلیل رکود اقتصادی عمیقی که سال هاست اقتصاد ما را درگیر کرده است، این نرخ را تا حدود ۱۲ درصد بالا برده است. این در حالی است که دولت توانسته است با پذیرش افزایش نقدینگی تورم موجود را تا حدود ۷ درصد پایین بیاورد و بهبود قابل ملاحظه ای در این عرصه پدید آورد. این نکته اهمیت زیادی دارد که متأسفانه و به دلیل رکود تورمی موجود که عمق قابل ملاحظه ای هم یافته است، اشتغال پایدار به عنوان اصل مهم عرصه اشتغال با تکانه های جدی مواجه شده است. یعنی با وجود ایجاد حدود ۴۰۰ تا ۵۰۰ هزار شغل در طول چند سال گذشته، این اشتغال پایدار نبوده و درگیر خزان دردناکی شده است. این در حالی است که اشتغال با شرط ماندگاری و در طول حداقل ۵ سال ماندگاری ثمره و میوه می دهد و ایجاد شغلی که بعد از یک یا دو سال برجیده شده است، نه میوه ای داده است و نه ثمری داشته است. این امر در حالی صورت گرفته است که هزینه قابل توجهی هم، چه از سوی دولت و چه از سوی بخش خصوصی صرف ایجاد این شغل شده و در مرحله به بار نشستن، خشکیده است.

نیروی کار متخصص و عمومی در منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس در عسلویه مشغول به کار بودند که با شدت یافتن تحریم‌ها به زیر ۳۰ هزار نفر کاهش یافت. با اجرای برجام و امضای چندین قرارداد سرمایه‌گذاری و همکاری میان وزارت نفت و شرکت‌های بزرگ خارجی، در حال حاضر بین ۱۰۰ تا ۱۲۰ هزار نفر در این منطقه مشغول به کار هستند.

اصل مهم دیگر در ایجاد اشتغال رونق تولید است که هم به دلیل نبود سرمایه لازم و کافی و هم رکود عمیق اقتصادی، با مشکلات زیادی روبرو بوده است. افزایش قیمت تمام شده محصولات داخلی به نسبت محصولات وارداتی از چین و ترکیه هم عامل دیگری از کاهش رونق تولید بوده است. این در حالی است که حوزه تولید در صورتی به مرحله رونق و شکوفایی پیشین خود بازمی‌گردد که در تامین مواد اولیه بتواند با هزینه کمتری این مواد را دریافت کرده و به مرحله تولید برساند. این امر هم به نوبه خود نیازمند سرمایه‌گذاری مناسب از یکسو و ارتباطات سازنده و مناسب با شرکت‌های تولیدکننده مواد اولیه داخلی و به‌ویژه خارجی است. قدر مسلم رونق این حوزه می‌تواند به رونق اشتغال پایدار منجر شود.

اصل مهم دیگر در این عرصه وجود بازارهای هدف مناسب و مطلوب برای صادرات محصولات تولیدی است. کشور ما به دلیل تحریم‌های کمرشکن یک دهه اخیر که هنوز هم ادامه دارد، بسیاری از بازارهای هدف خود را، حتی در میان همسایگان از دست داده است. این امر در حالی صورت گرفته است که کشوری مانند ترکیه، بلافاصله جای ایران را در این بازارها گرفته و با عرضه محصولاتی، البته با کیفیت تر از محصولات ایرانی، توان رقابتی تولیدکنندگان ایرانی را سلب کرده است. بازارهای عراق، افغانستان، کشورهای آسیای میانه از جمله تاجیکستان، آذربایجان، ارمنستان، قزاقستان و قرقیزستان و پاکستان از جمله بازارهای هدف محصولات ایران پیش از تحریم بودند که با شدت یافتن تحریم‌ها در اختیار کشورهای دیگر از جمله ترکیه و چین قرار گرفت و چون هم محصولات ارزان‌تر و هم باکیفیت بیشتر عرضه می‌کنند، با استقبال هم روبرو می‌شوند. بازگشت محصولات ایرانی به این بازارها نیازمند اولاً عرضه بهتر و مطلوب‌تر و در ثانی محصول ارزان‌تر است که با توجه به قیمت مواد اولیه، هم داخلی و هم وارداتی، این امر برای تولیدکنندگان ایرانی میسر نیست.

اگرچه در این عرصه برخی از بازارهای سنتی ایران مثلاً در بخش‌هایی از عراق، افغانستان و پاکستان و حتی بخش‌هایی از اروپا برای عرضه محصولاتی چون فرش، پسته و زعفران همچنان و تا حدودی حفظ شده‌اند، اما این امر به معنای وجود بازاری بدون رقابت نیست و حضور تولیدکنندگان و عرضه کنندگان محصولات فراوری شده ایرانی از چین، اسپانیا و... به عنوان رقیب جدی محصولات ایرانی قلعلم کرده است.

یکی از مهمترین اصولی که در کنار همه موارد بالا و برتر و بیشتر از این موارد برای رونق اشتغال ضرورت دارد، بهبود فضای کسب و کار است که از سوی سازمان‌های معتبر

جهانی هم مدام رصد می‌شود.

بهبود فضای کسب و کار البته خود مستلزم رعایت شاخص‌هایی است که در کنار رونق تولید به رونق اشتغال هم منجر می‌شود. قوانین روان و تسهیل‌کننده کسب و کار، امکانات و تجهیزات، سرمایه لازم، نیروی متخصص و کارشناس و... از جمله این شاخص‌ها هستند که رتبه ایران را در حوزه بهبود فضای کسب و کار، اگرچه در عرصه جهانی تا حدود ۱۲۰ بالا آورده‌اند، اما از وجود مشکلات عدیده و مهمی هم حکایت دارند. رتبه ایران تا پیش از دولت یازدهم از نظر این شاخص‌ها ۱۵۴ در عرصه جهانی بوده که با برخی اقدامات به ۱۱۸ در سال ۹۴ رسید و در سال ۹۵ به ۱۲۱ بازگشت.

همه آنچه که گفته شد و برخی از حوزه‌های دیگر که به دلیل پرهیز از اطاله کلام در این مقاله نیامد، از زنجیره اثرگذار بر حوزه اشتغال ایران هستند که برای رونق بخشیدن به اشتغال پایدار، باید به حرکت درآیند.

به هر حال، برای ایجاد اشتغال پایدار و مولد لازم است به همه مولفه‌های اثرگذار و اثرپذیر در عرصه اقتصادی توجه لازم و مناسب صورت گیرد تا هم رونق اشتغال را سبب شود و هم رونق اقتصاد ملی و ارتقا جایگاه ایران در عرصه جهان. البته دولت‌ها می‌توانند با ایجاد نوسان و تکانه مثلاً در حوزه اشتغال، ادعای پایین آوردن نرخ بیکاری را داشته باشند، اما چون همه مولفه‌های دیگر اثرگذار و اثرپذیر را ارتقا نداده و بهبود نبخشیده‌اند، شاهد وضعیتی در اقتصاد کشور خواهیم بود که اکنون وجود دارد.

قدر مسلم دیدن این موضوع در قالب بسته اقتصادی مشکل‌گشای بهتری است تا دیدن تک و ممتاز یک حوزه و دست زدن به اقدام برای اصلاح همان حوزه، چرا که تا دیگر بخش‌های این بسته بهبود پیدا نکنند، این حوزه هم حرکت جدی نخواهد داشت.

در ادامه نقطه نظرات، تحلیل‌ها و راه کارهای مسئولین مرتبط و اساتید دانشگاه را در خصوص آمار بالای بیکاری در استان میخوانیم:

معضل اشتغال در کرمانشاه و چند راهکار پیشنهادی

* کیوان کاشفی، رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی کرمانشاه و عضو هیات رئیسه اتاق ایران

اشتغال، هم اکنون به عنوان یکی از مهمترین معضلات اقتصاد استان کرمانشاه را به مرحله بحرانی نزدیک کرده است. بیکاری حدود ۲۲ درصد در سطح کل و بیکاری نسل جوان ۱۵ تا ۲۴ سال که بخش اصلی اشتغال را پر می‌کنند به بیش از ۳۲ درصد، واقعیت نگران‌کننده‌ای را پیش چشم‌های برنامه‌ریزان مدیران و فعالان اقتصادی و اجرایی تصویر کرده است. افزایش نرخ بیکاری اگرچه شامل بیشتر نقاط کشور بوده و بسیاری از استان‌ها شاهد افزایش نرخ بیکاری بوده‌اند، اما در استان کرمانشاه به مرز نگران‌کننده‌ای رسیده است. نرخ بیکاری ۲۲٪ در سال ۹۴ به استان کهگیلویه و بویراحمد اختصاص داشت که با افزایش این نرخ در استان کرمانشاه از

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی کرمانشاه
شماره ۵۱/ سال یازدهم/ ۱۳۹۶

۱۹ درصد در سال ۹۴ و سپس رسیدن به دو نقطه ۲۰.۴ و ۲۲ درصد، کرمانشاه به جای استان کهگیلویه و بویراحمد نشست و مقام نخست کشوری در بیکاری را به نام خود ثبت کرد. آنچه نگرانی بیشتر فعالان اقتصادی را سبب می‌شود، افزایش این نرخ است که براساس آمارهای مراکز رسمی در سراسر کشور در حال افزایش بوده و این امر برای استان ما هم قابل تصور است. رسیدن به مرز دو رقمی نرخ بیکاری در استانهای دارای نرخ تک رقمی از جمله زنجان، همدان، سمنان و مرکزی و دو رقمی شدن این نرخ در استانهای تهران، خراسان جنوبی، بوشهر، آذربایجان غربی و کرمان این نگرانی را ایجاد می‌کند که ما هم شاهد افزایش این نرخ در استان کرمانشاه باشیم.

این نگرانی در حالی وجود دارد که براساس آمارهای مرکز پژوهش‌های مجلس وضعیت استان در زمینه جایگاه استان در میان استانهای کشور و نمره استان در عرصه اشتغال از سال ۹۱ تا تابستان ۹۵ روبه بهبودی بوده است. براین اساس جایگاه استان کرمانشاه در سال ۹۱ که ۱۹ بود و در دو سال ۹۲ و ۹۳ به ۳۱ رسید، در سال ۹۴ به ۲۳ و در سال ۹۵ به ۱۶ ارتقا یافت. نمره استان هم از ۶.۲۷ در سال ۹۱ که با افزایش در دو سال ۹۲ و ۹۳ و رسیدن به ۶.۷۰ افزایش نشان می‌داد در سالهای ۹۴ و ۹۵ شاهد کاهش بوده و بهبود یافته است.

اشتغال مثل همه شاخص‌های اقتصادی دیگر تابعی از عوامل و مولفه‌های دیگر است که در صورت تحقق نیافتن این مولفه‌ها، اشتغال هم دچار مشکلاتی شده و شاهد افزایش نرخ بیکاری خواهیم بود. مولفه‌هایی که بر اشتغال اثر میان‌مدت و بلندمدت دارند را می‌توان در چند بخش دسته‌بندی کرد که از این جمله می‌توان به رکود اقتصادی، کاهش رونق تولید، مشکلات دریافت تسهیلات از بانک‌ها، بالا بودن بیمه اجباری نیروی کار، عرصه گسترده کالای قاچاق در بازار، واردات بی‌رویه و ضعف بازار سرمایه برای تامین منابع تولید و... اشاره کرد.

آنچه که در آمارهای مربوط به استان کرمانشاه قابل توجه بوده است و در صدر مشکلات عرصه اشتغال خودنمایی میکند و در پژوهش‌های مربوط به مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی هم نمود بارزی داشته است، مشکلاتی از قبیل دریافت تسهیلات از بانک‌ها، نرخ بالای بیمه اجباری نیروی انسانی، ضعف بازار سرمایه در تامین مالی تولید، نرخ بالای تامین سرمایه از بازار غیررسمی و عرضه کالاهای خارجی قاچاق در بازار داخلی بوده است که به ترتیب حوزه اقتصادی استان کرمانشاه را تحت تاثیر قرار داده است.

شاید متمرکز شدن بر روی همین مشکلات بتواند حوزه اشتغال و به تبع آن حوزه اقتصادی استان را تکانی جدی بدهد، به گونه‌ای که ما در سال ۹۷ و ۹۸ شاهد تک نرخ شدن دوباره نرخ بیکاری و اشتغال مولد و پایدار در استان باشیم.

در تحلیل این عوامل می‌توان به نخستین عامل یعنی مشکلات حوزه تولید در دریافت تسهیلات از بانک‌ها اشاره کرد که در سال ۹۵ تنها ۷ بانک کشاورزی، سپه، صادرات، تجارت، صنعت و معدن، انصار و رفاه کارگران به ارائه تسهیلات به حوزه تولید پرداخته‌اند. البته در میان این ۷ بانک هم تنها دو بانک کشاورزی و صادرات نسبت به پرداخت تسهیلات بیش از ۱۰۰ میلیارد تومان اقدام کرده‌اند و بقیه بانک‌ها در مبالغ کمتر از ۵۰ میلیارد تومان تسهیلات متوقف شده‌اند. ۹ بانک دیگر هم هیچ تسهیلاتی به حوزه تولید اختصاص نداده‌اند که این امر هم دلیلی بر کاهش تولید و هم افزایش نرخ بیکاری بوده است. این در حالی است که وضعیت ورود سرمایه خارجی به استان کرمانشاه هم در طول حداقل سه سال گذشته رقم بسیار ناچیز نزدیک به صفر بوده است.

از سوی دیگر بالا بودن نرخ بیمه اجباری نیروی کار هم عامل مهم دیگری در بالا بردن نرخ بیکاری بوده و هست. در حالی که انتظار بخش بزرگی از جامعه به کار گماردن نیروهای بیشتری در کارگاه‌ها و واحدهای تولیدی است، هزینه بیمه این نیروها که از سوی سازمان‌های بیمه‌ای تحمیل می‌شود، کارفرمایان را به روش‌هایی متوسل خواهد کرد که یا نیروی کار را بدون پرداخت بیمه به کار بگیرند و یا با نیروهای موجود به کار ادامه دهند. این امر در کنار توسعه نیافتن تولید، باعث به کارگیری کمتر نیروهای آماده به کار شده و به نرخ بیکاری می‌افزاید.

از دیگر عوامل مهم این عرصه واردات گسترده کالا از کشورهایی چون چین و ترکیه است که بازار ایران را درنور دیده است. این امر در کنار بی‌رونقی تولید در به کارگیری نیروی کار مولد هم تاثیر فراوانی دارد. این امر باعث شده است تا بخش تولید جامعه به سمت واردات همان محصول تولیدی با هزینه کمتر از تولید روی آورده و به جای تولید به بخش خدمات وارد شود.

اگر به این بخش قاچاق گسترده کالا را هم که اضافه کنیم پازل بیکاری بالا تکمیل می‌شود. مرزنشینی استان ما و سهولت قاچاق کالا از مرزهای عراق و اقلیم کردستان و ترکیه باعث شده است تا در کنار ورود کالاهای قاچاق شده از دیگر کشورها و از دیگر استان‌ها به کرمانشاه، شاهد حجم عظیمی از کالاهای خارجی بدون عوارض گمرکی و مالیات باشیم که بازار داخلی را هم تهدید می‌کند.

جلوه دیگر مشکلات حوزه اشتغال هم ناتوانی بازار سرمایه برای تامین منابع مالی حوزه تولید است. این امر در حالی است که بازار سرمایه ایران، بازار پر رونقی است و در طول سال‌های اخیر همواره شاهد رشد و رونق این بازار بوده‌ایم.

در اینکه چرا بازار سرمایه با این همه توان، توان تامین منابع مالی تولید ندارد را شاید بتوان در سهولت و روانی واردات و قاچاق جستجو کرد که غیر رسمی صورت می‌گیرد و درآمدهای حاصل از بازار سرمایه به جای

آنچه که در آمارهای مربوط به استان کرمانشاه قابل توجه بوده است و در صدر مشکلات عرصه اشتغال خودنمایی می‌کند مشکلاتی از قبیل دریافت تسهیلات از بانک‌ها، نرخ بالای بیمه اجباری نیروی انسانی، ضعف بازار سرمایه در تامین مالی تولید، نرخ بالای تامین سرمایه از بازار غیررسمی و عرضه کالاهای خارجی قاچاق در بازار داخلی بوده است که به ترتیب حوزه اقتصادی استان کرمانشاه را تحت تاثیر قرار داده است.

Kermanshah Chamber
Of Commerce, Industries,
Mines & Agriculture

سرمایه و هم در جذب نیروی کار موفق شوند را فراهم کنیم. البته توسعه مشاغل در بخش های کشاورزی در زمینه هایی چون کشت گلخانه ای و در حوزه صنعت در زمینه تولید و توسعه کارگاه های کوچک و متوسط هم می توان در دستور کار قرار گیرد.

ایجاد فرهنگ کار در کنار کارآفرینی

یکی از مهمترین معضلات ما در همه عرصه ها و به ویژه در عرصه اقتصادی نبود یا کمبود فرهنگی کار است، به گونه ای که نوعی کمرختی و تنبلی در بازار کار ایران به چشم می آید. به نظر می رسد به عنوان پیش نیاز هم فعالیت اقتصادی دیگری لازم است در زمینه فرهنگ سازی برای ایجاد کار و کارآفرینی و ایجاد نگرش در زمینه ارزشمند بودن کار و تلاش اقدامات گسترده ای صورت گیرد. قدر مسلم در این زمینه نهادهایی چون صدا و سیما و روزنامه ها و نشریات و فضای مجازی تا حد زیادی بتوانند سهم زیادی داشته باشند. در کنار این اقدامات برپایی کارگاه ها و نشست های تخصصی و غیر تخصصی برای نیروهای آماده به کار و ایجاد انگیزه و تحرک در آنان برای تلاش و کوشش و ایجاد نگرش ارزش مداری کار و تولید هم می توان موثر و مفید باشد.

رضا رحیمی / معاون هماهنگی امور اقتصادی و توسعه منابع استانداری کرمانشاه

بیکاری یکی از مهمترین مشکلات اقتصادی و اجتماعی استان کرمانشاه است، مشکلی که می توان گفت تقریباً تمام افراد جامعه با آن دست در گریبان هستند. این معضل مربوط به یک یا چند سال اخیر نیست، بلکه ریشه در سال های طولانی دارد و قطعاً حل کردن آن نیز به زمان زیادی نیاز دارد. حل معضل بیکاری استان کرمانشاه نیازمند برنامه ریزی جامع است، برنامه ریزی های کوتاه مدت، بلندمدت و میان مدت و البته در کنار این برنامه ریزی تعامل بین بخش دولتی و بخش خصوصی و تشکل های آن مانند اتاق بازرگانی بسیار مهم است. بیکاری یک گره مهم اقتصادی در کرمانشاه است که اگر حل نشود می تواند بسیاری از مشکلات اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی را همراه خود داشته باشد. متأسفانه بر اساس آمارهایی که مرکز آمار به صورت فصلی و یا سالانه اعلام می شود، کرمانشاه یکی از استان های با نرخ بیکاری بالا است، بر اساس آخرین آماري که اعلام شده، نرخ بیکاری در استان کرمانشاه ۲۲ درصد است. در همین مرحله اول باید به یک نکته دقت کرد، اینکه نرخ بیکاری که اعلام می شود چقدر دقیق است، به هر حال افرادی که آمارگیری را انجام می دهند، شیوه نمونه هایی که انتخاب می شود، نحوه پاسخ دهی افراد و... همه در نرخ آمار موثر است. اگر نگاهی به استان های هم جوار داشته باشیم که فاصله چندانی از ما ندارند و شرایطشان نیز مشابه شرایط ماست می بینیم که برای آنها نرخ پایین تری در

تولید و اشتغال، در حوزه های دیگر سر در می آورد. با همه این تفصیل شاید لازم باشد برنامه هایی برای رهایی از این کابوس که هر روز ممکن به بحران واقعی و غیرقابل بازگشت تبدیل شود، در نظر گرفته شود و تدابیری اندیشیده شود. در اینجا به بخش هایی از برنامه هایی که می تواند تاحدودی ما را از این محصوره رهایی ببخشد اشاره می کنم.

آموزش

یکی از مهمترین موضوعاتی که بازار کار ایران و استان ما را تهدید می کند، وجود نیروهای تحصیل کرده غیر کاربردی است. این امر به این معناست که نیروهایی بازار کار ایران را تشکیل می دهند که با وجود داشتن دانش و تحصیلات، بینش و کارایی لازم برای حوزه های مختلف را ندارند. در اینجا اختلاف سطح آموزشی جامعه با نیاز بازار به خوبی خود را نشان داده است. لازم است در این عرصه با توسعه آموزش های کاربردی و عملی در مراکز دانشگاهی، نسبت به مناسب سازی تحصیلات دانشگاهی با نیازهای بازار کار و ارائه آموزش های عملی اقدام لازم صورت گیرد.

ایجاد تشکلهای تخصصی و خصوصی

اقتصاد ما به دلیل چسبندگی زیاد به ساختار دولتی، در نهادسازی و ایجاد تشکلهای واقعی تخصصی خصوصی ناتوان بوده است. در این زمینه ایجاد تشکلهایی که بتوانند بدون وابستگی های مالی و تشکیلاتی به دولت در مسیر رشد اقتصادی کشور تحرک ایجاد کنند، ضرورت تام دارد. این در حالی است که حتی بسیاری از تشکلهای بزرگ بخش خصوصی کشور به دلیل وابستگی مالی و تشکیلاتی به ساختار دولتی، توان ایجاد رونق در حوزه تولید را نداشته و ندارند. شاید بتوان با راه اندازی انجمن ها و تشکلهای تخصصی کوچک و متوسط تا حدودی، هم مشکل رونق اقتصادی را حل کرد و هم مشکل اشتغال را ساماندهی مناسبی بخشید.

ارزیابی دقیق بازار کار

شاید یکی از مهمترین مشکلات در همه عرصه های اقتصادی و اجتماعی کشور ما نبود شفافیت آماری در بسیاری از زمینه ها است. بسیاری از کشورهای دنیا براساس بانک های اطلاعاتی خود دست به برنامه ریزی برای حوزه های مختلف می زنند. ما در کشور و در استان از این خلاء بزرگ رنج می بریم. به نظر می رسد که با برگزاری یک نمایشگاه بازار کار بتوان ضمن رسیدن به سطح و رقم واقعی بازار کار، برای ایجاد اشتغال هم برنامه ریزی کرد. در این زمینه می توان با تهیه بانک اطلاعاتی مناسب، بسترها را برای برنامه ریزی دقیق از بیکاری و اشتغال و بازار کار فراهم کرد. در این زمینه می توان هم به ارزیابی دقیق کارفرمایان و جویندگان کار پرداخت و هم مطالبات هر بخش را به درستی احصا و ارزیابی کرد.

اولویت بخشی به مشاغل

براساس آمارهای موجود، وضعیت اشتغال در استان کرمانشاه به گونه ای است که سهم مشاغل چون کشاورزی و خدمات بیشتر از بخش صنعت بوده است. در این زمینه به نظر می رسد که لازم است با اتخاذ تدابیر لازم زمینه ایجاد مشاغل خدماتی مولد در زمینه هایی چون گردشگری، خدمات آموزشی، خدمات مهندسی و... که سرمایه زیادی هم نیاز ندارند و از سوی دیگر می توانند با ارائه خلاقیت ها و ایده های نو، هم در جذب

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن
و کشاورزی کرمانشاه
شماره ۵۱/ سال یازدهم، ۱۳۹۶

حد ۱۰ تا ۱۲ درصد اعلام شده و این میزان فاصله بین استان ما و استان های هم جوار بعید است که منطقی باشد. البته در اینکه میزان بیکاری استان ما بالا است شکی نداریم. اما در خصوص بیکاری نباید این نکته را فراموش کرد که این معضل برآیند عوامل مختلفی است و طی سال های متمادی ایجاد شده است. دلایل مختلفی می توان برای نرخ بالای بیکاری استان کرمانشاه برشمرد، اینکه این استان ها سال ها در زمان جنگ بمباران شد و بسیاری از زیرساخت های استان از دست رفت و این در حالی است که استان های دیگر در چنین شرایطی در حال توسعه و ساخت و ساز بودند، دلار های ارزان قیمت، وام های با نرخ پایین و ده ها مشوق در آن سالها وجود داشت که پس از پایان جنگ اینچنین مشوق هایی دیگر نبود و در یک مسابقه نابرابر باید استان ما و استان های مشابه با دیگر نقاط کشور رقابت میکردند. به علاوه عمده سرمایه گذاران و کارآفرینان نیز در سال های جنگ از استان خارج شدند و تقریباً پس از جنگ به ندرت به کرمانشاه برگشتند. نباید فراموش کرد که بازگرداندن این افراد و همچنین آوردن سرمایه گذاران جدید می تواند کمک شایانی به رونق اشتغال در استان داشته باشد اما سرمایه گذاران همینطور به کرمانشاه نمی آیند و نیازمند مشوق های معنادار هستند. قطعاً وقتی که شرایط در کرمانشاه مشابه شرایط شهرهای هم جوار تهران باشد، قیمت زمین در این دو منطقه تفاوت چندانی نداشته باشد و... سرمایه گذار ترجیح می دهد با توجه به شرایط و موقعیت های مرکزی کشور سرمایه خود را به آن استان هاببرد تا اینکه به کرمانشاه بیاورد. عامل دیگری که می تواند در بالا بودن نرخ بیکاری استان کرمانشاه موثر باشد مهاجرت از استان های هم جوار و نیروی کار غیربومی است و مردم کرمانشاه هم به دلیل روحیه مهمان نوازی که داشته و دارند از این افراد استقبال می کنند. یکی دیگر از مشکلات که در تشدید نرخ بیکاری استان از زمان جنگ تاکنون موثر بوده مهاجرت از شهرستانها و روستاهای مناطق جنگزده مرزی به مرکز استان و عدم بازگشت عمده آنها به موطن خود میباشد. باید دقت داشت که در حال حاضر نصف جمعیت استان در مرکز استان است که تقریباً کمتر استانی چنین وضعیتی دارد. کرمانشاه پتانسیلهای خوبی دارد، از جمله راه دسترسی مناسب، فرودگاه و... که همگی می تواند نیروهای کار استان های دیگر را جذب کند و بخشی از معضل بیکاری ما از این مسئله منشأ می گیرد. البته تدابیری هم اندیشیده شده و نظارت هایی هم با همکاری بخش های مختلف انجام می شود که در اجرای طرح ها و پروژه ها از نیروهای بومی داخل استان بیشتر استفاده شود، اما موانع قانونی و... تاکنون اجازه برای اجبار پیمانکاران از نیروهای بومی را نداده که البته در برنامه پنجساله ششم فرصتی برای این موضوع پیش آمده که امیدواریم مدیران دستگاهها و سازمانها و نهادهای مسئول در اجرای این امر جدی باشند. موضوع دیگری که می توان آن را جز دلایل بیکاری عنوان کرد فرهنگ کار است، اینکه نباید منتظر بمانیم یک شغل دولتی و پشت میز نشینی ایجاد شود بلکه به سمت مشاغل خرد، خود اشتغالی، مشاغل خانگی و سرمایه گذاری های بخش خصوصی پیش برویم، یکی از الزامات فرهنگی و اجتماعی است که همه باید در تبیین و تشریح موضوع کار کنند. مادر استان کرمانشاه نیروی کار ماهر کم نداریم، خوشبختانه آمار دانشجویان و فارغ التحصیلان در کرمانشاه بالا است و اگر بخواهند هر آموزشی هم دریافت کنند اداره کل آموزش فنی و حرفه ای

استان برنامه های خوبی برای مهارت آموزی دارد، و ما سعی کردیم با تشکیل شورای مهارت در اجرای این امر مهم و زیربنایی فعال باشیم. دولت امروز توانایی جذب نیروی جدید ندارد، ما با دولت بزرگ و متورم مواجهیم که دیگر امکان استخدام افراد را به سادگی و حجم عظیم سال های قبل را ندارد. اساساً در دنیا هم تعداد کارکنان و هزینه های دولتی نسبت به ما خیلی پایین تر است، پس خانواده ها و جوانان نباید عمر خود را تلف کنند و به امید پیدا کردن مشاغل دولتی سال های متمادی بیکار باشند و این همان فرهنگ کاری است که باید اصلاح شود. البته گاهی گفته می شود در کرمانشاه نیروی کار ماهر وجود ندارد، اما یک نمونه نقض برای این مسئله داریم و آن پروژه خودروسازی است که اکنون بخشی از نیروهای خود را از جوانان کرمانشاه جذب کرده و بنا به گفته مسئولین کارخانه و مدیران ایران خودرو کشور این جوانان در مقایسه با دیگر سایت های ایران خودرو در نقاط دیگر کشور بسیار جدی، با استعداد، توانمند و با پشتکار هستند. عامل دیگری که می توان گفت بر نرخ بیکاری بی تاثیر نیست مدرک گرایی است، خانواده ها نباید فکر کنند که رقابتی وجود دارد که فرزندان آنها باید مدرک بگیرند بدون اینکه به بازار کار آن فکر کنند، نکته مهم در این بخش توجه به رشته های فنی و حرفه ای و مهارت محور است که می تواند بازار کار خوبی داشته باشد و نباید از آن غافل شد. البته منظور از مهارت فقط مهارت های فنی در اصطلاح عام آن نیست. تخصص هایی مثل ویراستاری، پرستاری، بازاریابی و ده ها رشته شغلی وجود دارد که متأسفانه جامعه و جویندگان کار از آن غافل هستند و در سر کلاس های دانشگاهی کمتر مورد توجه قرار میگیرند یا دانش آموختگان به دنبال بازار کار آن نیستند. برخی عوامل دیگر هم هستند که فقط به کرمانشاه محدود نمی شوند و در کل کشور به تولید و اشتغال صدمه زدند. مشکلات اقتصادی که در چند سال قبل برای کشور اتفاق افتاد از یک سو صنایع را با رکود مواجه کرد و از سوی دیگر شرایط را برای سرمایه گذاری های جدید سخت کرد. بالا رفتن نرخ ارز به گونه ای که سرمایه در گردش واحدهای موجود را به یک سوم تقلیل داد، تحریم های بین المللی که امکان تبادل تکنولوژی، مواد اولیه و ماشین آلات با کشورهای دیگر را از ما گرفت، نرخ رشد اقتصادی منفی، تورم بالا، عدم امنیت سرمایه گذاری و... همه از مواردی است که به اشتغال در کل کشور صدمه زد و تولید را با رکود مواجه کرد. اگرچه همه این موارد دست به دست هم داد تا کرمانشاه نرخ بیکاری بالایی داشته باشد اما روزه های امیدی پیدا شده تا به معضل اشتغال استان کمک کند، روزه هایی هم در بعد ملی و هم استانی. خوشبختانه در این دولت با برداشته شدن تحریم ها از یک سو و ثبات اقتصادی از سوی دیگر شاهد بهبود فضای کسب و کار هستیم، تولیدکنندگان دیگر برای وارد کردن مواد اولیه، ماشین آلات و تکنولوژی با مشکل مواجه نیستند و از سوی دیگر می توانند محصولات تولیدی خود را نیز به راحتی بفروشند و این یعنی رونق به تولید بازگشته و اشتغال نیز به دنبال آن خواهد آمد. تعامل سازنده با دنیا می تواند امکان سرمایه گذاری ها خصوصاً سرمایه گذاری های خارجی را در کشور بیش از پیش فراهم کند و هر سرمایه گذاری جدید تعداد زیادی شغل به همراه خواهد داشت. در استان کرمانشاه هم همگام با کشور تحولات خوبی صورت گرفته است، نرخ تورم در استان تا آبان ماه گذشته یک درصد از میانگین کشور پایین تر

دلایل مختلفی می توان برای نرخ بالای بیکاری استان کرمانشاه برشمرد، اینکه این استان ها سال ها در زمان جنگ بمباران شد و بسیاری از زیرساخت های استان از دست رفت و این در حالی است که استان های دیگر در چنین شرایطی در حال توسعه و ساخت و ساز بودند، دلار های ارزان قیمت، وام های با نرخ پایین و ده ها مشوق در آن سالها وجود داشت که پس از پایان جنگ اینچنین مشوق هایی دیگر نبود و در یک مسابقه نابرابر باید استان ما و استان های مشابه با دیگر نقاط کشور رقابت میکردند.

به علاوه عمده سرمایه گذاران و کارآفرینان نیز در سال های جنگ از استان خارج شدند و تقریباً پس از جنگ به ندرت به کرمانشاه برگشتند.

Kermanshah Chamber
Of Commerce, Industries,
Mines & Agriculture

خواهد داشت. طرح هایی هم مانند واحد بزرگ گاوآوردی ماهیشت و گلخانه اسلام آباد غرب نیز در دست اجرا است که هر یک می تواند برای تعداد زیادی از جوانان ایجاد شغل داشته باشد. در کنار اقداماتی که برای توسعه پروژه ها در دست انجام است باید به راهکارها دیگری هم برای تولید شغل در استان توجه کرد، برخی از زمینه ها قابلیت اشتغالزایی بسیاری دارد که نباید از آن غافل شد، برای مثال کرمانشاه در حوزه فرش و گلیم و صنایع دستی بسیار توانمند است و فرش سنقر ما شهرت جهانی دارد که توجه به این مقوله و خصوصاً مرحله تولید پشم تا فرآوری آن می تواند تعداد زیادی شغل ایجاد کند. صنایع دستی حوزه دیگری است که توجه به آن فرصت های شغلی زیادی را خصوصاً در بخش زنان و زنان روستایی ایجاد می کند. راهکار دیگری که برای کاهش بیکاری باید به آن توجه داشت فرآوری در زمینه محصولات کشاورزی و دامی است که ما در این زمینه نباید درگیر خام فروشی شویم. برای مثال در بخش کشاورزی می توان در فرآوری محصولاتی مانند نخود و زیتون به خوبی کار کرد و مشاغل جدید ایجاد کرد. در حوزه معدن و فرآوری مواد معدنی هم امکان اشتغال قابل توجهی داریم، خصوصاً در عرصه قیرطبیعی و فرآوری این ماده معدنی. از سوی دیگر اکنون زیرساخت های حوزه IT و ICT در استان بسیار گسترده شده و جوانان مستعدی هم در این بخش داریم که می تواند منشأ ایجاد فرصت های شغلی جوانان باشد. راهکار دیگری که می تواند به ایجاد شغل در استان کمک کند بهبود فضای کسب و کار و سرمایه گذاری است، باید اگر کسی جلوی پای سرمایه گذار سنگ بیندازد تا مرحله تعویض مدیر هم پیش برویم و شرایط را برای فعالیت بخش خصوصی و تشکلهای زیر مجموعه این بخش فراهم کنیم. دولت نیز تاجایی که توان دارد با تسهیلات کم بهره و ... تلاش می کند حمایت خوبی از بخش خصوصی داشته باشد، زیرا تعامل بخش خصوصی و دولتی یکی از مهمترین راهکارهای ایجاد اشتغال در استان است. ما باید به بعد صادرات هم توجه ویژه داشته باشیم، خوشبختانه ما طی سه سال اخیر شاهد راه اندازی و بازگشایی مرز سومار بودیم که هم اکنون بیش از هزار نفر در این منطقه به صورت مستقیم مشغول به کار هستند و توجه به پتانسیل مرز هانیز نباید مغفول بماند. و راهکار و نکته پایانی توجه به خروجی دانشگاه ها بر اساس نیاز بازار است؛ اینکه افراد مدرک بگیرند و فارغ التحصیل شوند برای آینده کاری آنها مفید نیست بلکه باید به دنبال مشاغل فنی و آموزش مهارت بروند تا بتوانند شرایط را برای حضور در بازار کار فراهم کنند.

کشاورزی؛ موتور محرک اشتغال استان

*** حیدر کدیور، عضو هیات نمایندگان اتاق کرمانشاه**

استان کرمانشاه با بیش از ۹۰۰ هزار هکتار اراضی کشاورزی و باغی، یکی از ۱۰ استان نخست کشور در عرصه تولید محصولات کشاورزی و باغی کشور است که با عرضه انواع محصولات این حوزه در حوزه های داخلی و خارجی، سهم عمده ای در اقتصاد ملی ایفا می کند. این استان با اختصاص ۸ درصد از منابع آبی کشور و اختصاص حدود ۷۰ درصد سطح زیر کشت به محصولات دیمی، موقعیت ممتاز و برتری در منطقه غربی کشور دارد. اگرچه نسبت فعالیت کشاورزان به باغداران نسبت کمی است و کمتر از ۳ درصد فعالیت در عرصه کشاورزی به حوزه باغداری اختصاص دارد، اما تولید

بوده و این یعنی شرایط برای کسب و کار و رونق اقتصادی بهتر است. به علاوه کارهای خوبی هم در استان شروع شده و همچنان ادامه دارد و از جمله آنها می توان به فعالسازی واحدهای راکد و نیمه فعال اشاره کرد که همزمان با سراسر کشور و در راستای سیاست های رونق تولید و اقتصاد مقاومتی در دست اقدام است. از محل اعتبارات سفر مقام معظم رهبری و همچنین سفر هیات دولت، حدود ۸۷۰ میلیارد تومان تسهیلات در اختیار بنگاه های اقتصادی استان قرار گرفت که کمک موثری برای رونق واحدها و ایجاد اشتغال است. خوشبختانه ما در این مدت شاهد فعالسازی ۳۴۱ واحد راکد استان بودیم که ۲۱۱ مورد آن در بخش کشاورزی و مابقی در بخش صنعت و معدن بوده است و از محل احیای این واحدها حدود پنج هزار شغل نیز احیا شده است. علاوه بر این، پروژه های خوبی در استان اجرا شده و یا در دست اجرا است که هر یک می تواند به تنهایی کمک قابل توجهی به معضل بیکاری استان داشته باشد. یکی از مهمترین این پروژه ها که میتواند به تحول و رونق تولید و اشتغال در استان کمک کند راه آهن است که با کمک آن شرایط برای توسعه و سرمایه گذاری در استان فراهم می شود. از دیگر پروژه ها سامانه گرمسیری است که با اعتبارات خوبی که برای مهار آب های مرزی در نظر گرفته شد، در کرمانشاه اجرایی شد، این پروژه شامل چند سد و تونل ۴۹ کیلومتری است که با رقم بسیار سنگینی در دست اجرا است و به زودی بخش قابل توجهی از آب مورد نیاز شهرستان های گرمسیر استان را تامین خواهد کرد و می توان تحول قابل توجهی در حوزه کشاورزی استان ایجاد کند. کشاورزی یکی از مهمترین حوزه هایی است می توان از طریق آن هم اشتغال زیادی ایجاد کرد، هم به رونق صنایع تبدیلی کمک کرد. به علاوه این پروژه در مرحله اجرا نیز برای تعداد زیادی از جوانان شغل ایجاد کرده است. از سوی دیگر اخیراً شاهد آغاز تولید آزمایشی پروژه خودروسازی کرمانشاه در شهرک صنعتی صحنه بودیم. این پروژه که از مصوبات سفر مقام معظم رهبری در سال ۹۰ بود با پیگیری های خوبی که صورت گرفت در مدت ۱۸ ماه به نتیجه رسید و هم اکنون برای حدود ۱۰۰ نفر از نیروهای کار بومی و جوان استان ایجاد شغل مستقیم کرده و برنامه هایی برای افزایش ظرفیت آن نیز وجود دارد که با افزایش شیفت کاری، ظرفیت اشتغال آن تا ۳۰۰ نفر هم بالا برود. پالایشگاه آناهیتا نیز اکنون روند مناسبی دارد و در سفر مقام معظم رهبری هم از جمله مصوبات بود که امیدواریم به زودی با آغاز عملیات اجرایی این پروژه اشتغال بالائی در مرحله ساخت و عملیات عمرانی و در نهایت در مرحله بهره برداری داشته باشیم. پتروشیمی چهارم استان که در اسلام آباد غرب واقع شده نیز از دیگر مگا پروژه های کرمانشاه است که بیش از ۱۶ میلیارد دلار سرمایه گذاری این پروژه است که به طور کامل توسط بخش خصوصی اجرا می شود، امیدواریم با اجرای این پروژه نیز شاهد اشتغال مستقیم و غیرمستقیم قابل توجه در استان باشیم. به علاوه طرح توسعه پتروشیمی اوره و آمونیاک کرمانشاه نیز دارای پیشرفت مناسبی از محل منابع داخلی شرکت است که با تامین منابع ارزی از محل صندوق توسعه ملی یا فائینانس خارجی شاهد اتمام این طرح حداکثر در سال بعد باشیم، که در حال حاضر و آینده نزدیک اشتغال خوبی برای استان به همراه خواهد داشت. ما منطقه آزاد تجاری قصر شیرین و منطقه ویژه اقتصادی اورامانات را نیز در دستور کار داریم که هر یک از این دو طرح نیز اشتغالزایی قابل توجهی برای جوانان به همراه

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن
و کشاورزی کرمانشاه
شماره ۵۱/ سال یازدهم، ۱۳۹۶